

За да прѣемнешъ благодать Божіѣ, и въ свое-то
 отечество пьрвыи архієпископъ и учитель да бѣ-
 дешъ, той ако и да сѧ отрычаше, сваче не отѣбг-
 на, нъ рѣкоположнхъ го въ архієпископа съ голѣ-
 мо тѣржество, и самъ императоръ-а на раменѣ
 тѣ му мантиѣ-тѣ намѣтна. Послѣ като доиде
 въ св. горѣ въ Хилендарь, сички братіа сѧ възра-
 довахъ, че сѧ сподобихъ за таково свѣтло;
 прочу сѧ това по сички св. горѣ, и отъ сичкы мн-
 настыры го быкахъ, служаше, діаконы, священ-
 ницы посвѣщаваше, и пакъ сѧ въ Хилендарь въз-
 вьрна; поучи братіа-та въ страхъ Божій, и въ
 любовь къ игумену въ послушаніе и въ бдѣніе да
 бѣдѣтъ бодрн, и игумена особно поучи, братіа
 та като отицъ чада да гы има, миръ имъ ос-
 тави, и сѧ оправн за въ Сьрвіѣ. Послучай братъ
 му Стефанъ бѣше падналъ въ болѣсть. Кога при-
 стигна прѣподобный Сабба видѣ Стефана въ
 болѣсть, нъ каза тѣмъ болѣсть не е за смьрть.
 И като зе освѣщенъ водъ, поржси го, и тѣ-
 таки стана отъ постелѣ-тѣ си здравъ. Слѣдъ
 нѣколко дны принуди прѣподобный Сабба Степа-
 на за забывимость, и той сѧ склонн, събра
 благородны-тѣ си велможы, отидохъ въ мн-
 настырь Студеницъ, тогази служи прѣподобный
 Сабба Божественъ антургіѣ, съ голѣмо тѣр-